

عنوان مقاله:

بررسی قابلیت پیاده مداری در نمونه موردی خیابان تاریخی سپه قزوین

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

فاطمه جوشقانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

اختراع اتومبیل و پیشرفت صنعت یا به عبارتی دیگر انقلاب صنعتی در قرن نوزدهم میلادی، یکی از نقاط عطف زندگی بشری بوده پس از این اختراع دگرگونی هایی در همه جنبه های زندگی انسان حاصل گردیده است. اختراع اتومبیل و ورود آن به شهرها در جنبه های مختلف زندگی شهری نقش به سزایی داشته و با افزایش سرعت جا به جایی در شهرها، چهره ای دگرگون از شهرها پدیدار ساخته و بر همه کارکردهای شهری به نحوی تاثیر گذار بوده است. علاوه بر این ویرانی بافت های کهن شهری و آثار باارزشیکه آن ها در بر دارند، با دلایل متعددی که مردم و مسئولان را به عنوان عاملان آن با نقش های متفاوت در کنار هم قرار می دهد، سبب گردید تا با فقدان حیات شهری در این محدوده ها مواجه گردیم. امروزه جنبش پیاده مداری که هدف آن بازیابی و توسعه فضاهای پیاده در سطح شهرها و به رسمیت شناختن و اولویت قائل شدن برای عابرین پیاده به عنوان عناصر درجه اول شهری؛ به یکی از محورهای برنامه ریزی و طراحی شهری بدل گردیده، از این رو طراحی مسیرهای پیاده-گردشگری در بافت کهن به عنوان گامی دو جانبه و شاید چندسویه برای حفاظت از بافت ارزشمند و همچنین شناساندن هویت تاریخی به شهروندان و گردشگران می تواند اقدام اولیه ای باشد که بافت کهن مورد نظر را حیاتی دوباره بخشد و ضمن معرفی بافت و عناصر ارزشمند آن به عنوان راوی و هادی مناسب، هر ناآشنایی را با بافت مأنوس سازد. مقاله حاضر با هدف بررسی و شناخت بیشتر موضوع قابلیت پیاده مداری در شهرها با استفاده از تجارب جهانی و نظریه ی نظریه پردازان این حوزه به این مهم می پردازد. در این رهگذار به طور اجمالی به بررسی وجود این معیارها در یکی از خیابان های تاریخی ایران در شهر قزوین خیابان سپه پرداخته می شود و با مطالعه پروژه اجرایی مرمت و بهسازی خیابان امام خمینی قزوین سپه، نیاز به مطالعه دقیق بر قابلیت پیاده مدار شدن این محور را بررسی می کند.

کلمات کلیدی:

پیاده مداری، بافت کهن، سرمایه اجتماعی، عرصه عمومی، خیابان سپه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361197>

